

betaling for at få rettet økonomien op; mens de modstræbende under alle omstændigheder lader sagen gå til inddrivelse.

Jeg kan herudover oplyse, at der i lov om kommunalt samarbejde om opkrævning og inddrivelse, lov nr. 52 af 31. januar 2001, også skelnes mellem opkrævning og inddrivelse. Efter loven kan kommunalbestyrelsen bemyndige en anden kommunalbestyrelse til hel eller delvis at forestå den opkrævning og inddrivelse af fordringer, som i medfør af lovgivningen varetages af kommunen.

Af bemærkningerne til lovforslaget, L 48 fremsat 11. oktober 2000, som lå forud for loven, fremgår det, at der ved opkrævning forstås udsendelse af opkrævninger og regninger m.v. til borgere og virksomheder m.v. og kontrol af om betaling finder sted inden for den fastsatte betalingsfrist, samt eventuelt efterfølgende udsendelse af rykkere. Ved inddrivelse forstås brug af de i lovgivningen fastsatte tvangsmidler og frivillige betalingsordninger.

Loven giver således bl.a. mulighed for at en kommunalbestyrelse kan beholde opkrævningen og bemyndige en anden kommune til at forestå inddrivelsen.

Det skal i den forbindelse nævnes, at det fremgår af bemærkningerne, at der fra kommunal side overfor regeringen (den tidligere) var udtrykt ønske om adgang til kommunalt samarbejde på opkrævnings- og inddrivelsesområdet, som altså blev efterkommet med lovforslaget.

Den skelnen mellem opkrævning og inddrivelse, som er en del af strukturaftalen er således ikke ny og den har tilsyneladende ikke tidligere givet anledning til kritik. I hvert fald fremgår det ikke af udvalgsbilagene vedrørende L 48, at der er rejst spørgsmålstejn ved lovforslagets definitioner af hhv. opkrævning og inddrivelse.

En skelnen mellem opkrævning og inddrivelse kendes altså både fra praksis og fra tidligere lovgivning.

Desuden mener jeg, at det er naturligt, at det daglige arbejde med mennesker, der ikke har kunnet betale til tiden også fremover skal ligge hos de myndigheder herunder kommunerne, som har kravet. Man skal jo som udgangspunkt ikke have i inddrivelsesmyndigheden blot fordi man på grund af forglemmelse eller kortvarige økonomiske problemer ikke har fået betalt f.eks. daginstitutionen til tiden. Først når det viser sig, at det ikke har været muligt at finde en mindelig løsning, bør kravet overgå til inddri-

velsesmyndigheden, som sørger for at bruge det mest hensigtsmæssige instrument ud fra et samlet overblik over borgerens økonomi. Det samme skal jo gøre sig gældende i relation til virksomhederne, således at man undgår, at en vel-etableret og velrenommeret virksomhed pga. af midlertidige økonomiske problemer som f.eks. medfører manglende momsbetaling havner hos inddrivelsesmyndigheden.

Jeg mener derfor, at strukturaftalen giver et godt grundlag for det videre arbejde med at oprette én inddrivelsesmyndighed som inddriver alle offentlige krav, så borgere og virksomheder i sager om inddrivelse af gæld alene skal kontaktes af én myndighed. I det arbejde vil de nærmere snitflader mellem opkrævning og inddrivelse også blive afklaret.

Jeg skal endelig ikke undlade at gøre opmærksom på, at den model som Foreningen af Pantefogeder i deres åbne brev anfører samtlige eksperter har peget på, hvor alle personrelaterede restancer placeres i kommunerne og alle virksomhedsrelaterede restancer placeres i ToldSkat, også indebærer en sondring mellem opkrævning og inddrivelse, da det kun er inddrivelsen, som skal finde sted i kommunerne.

Spm. nr. S 4585

Til miljøministeren (29/6 04) af:

Jens Peter Vernersen (S):

»Vil ministeren med baggrund i aktuelle nye oplysninger om omfanget af forureningen ved Cheminova, herunder udbredelsen af omfanget, oplyse, om ministeren på trods af åbenbart en fordobling af udgifterne til indkapsling af giftdepotet vil sikre, at indkapslingen fortsætter, så der kan skabes sikkerhed for, at den meget farlige gift ikke siver ud i Nordsøen eller ind i Limfjorden, samt at den meget farlige gift ikke er til fare for befolkningen?«

Begrundelse

Spørgsmålet stilles med baggrund i nye oplysninger, der i dag er fremkommet om giftmængden, samt beslutningen i Ringkøbing Amt om at stoppe det igangværende projekt, indtil økonomien er på plads.